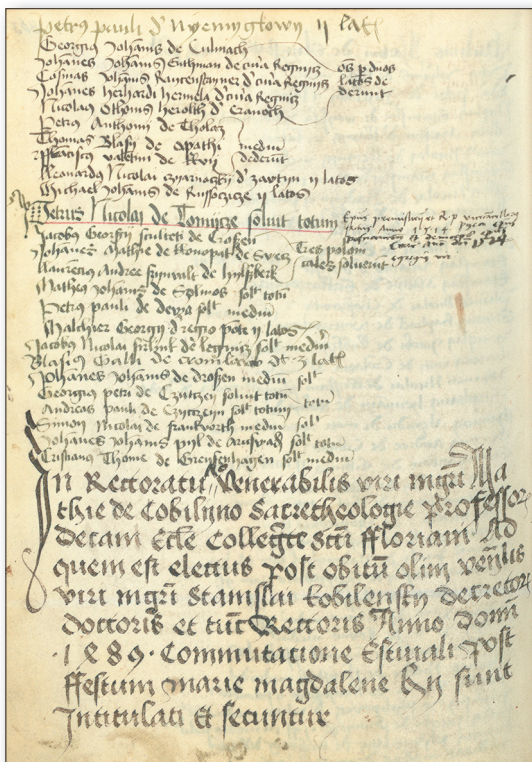

STANISŁAW KOBYLIŃSKI z Kobylina

(zm. 1489 r.)

Był synem mieszczanina olkuskiego Andrzeja z Kobylina oraz bratem Sylwestra, który w 1454 r. przyjął prawo miejskie Krakowa. Nie wiadomo, czy był spokrewniony z profesorami Uniwersytetu Krakowskiego Stanisławem z Kobylina, doktorem dekretów, zmarłym w 1475 r., z którym bywa często w piśmiennictwie mylony, oraz z Maciejem z Kobylina, doktorem teologii. Stanisław Kobyliński rozpoczął studia na Wydziale Sztuk Wyzwolonych Uniwersytetu Krakowskiego w semestrze letnim 1440 r., wpisując się do *Metryki*. Z tego tytułu wniósł pełną opłatę immatrykulacyjną (8 groszy). Bakalaureat *artium* uzyskał w 1444 r., a potem na dłuższy czas przerwał studia, bowiem stopień magistra sztuk wyzwolonych osiągnął dopiero w 1457 r. Po czym studiował na Wydziale Prawa i w 1463 r. został doktorem dekretów. W tym samym roku został członkiem Kolegium Prawniczego oraz objął jedną z katedr prawa kanonicznego i związane z nią probostwo w Luborzycy, wykładając tzw. *Nova Iura* (*Liber Sextus Bonifacego VIII i Clementinae*). Cieszył się zaufaniem mistrzów, gdyż w latach 1463–1470 i 1474–1482 jako prokurator zarządzał majątkiem ogólnouniwersyteckim. Zgodnie z wymogami statutów składał on cykliczne sprawozdania ze swojej działalności finansowej w obecności rektora i czterech dziekanów oraz wybranych profesorów. W listopadzie 1475 r. wraz z mistrzami Maciejem z Kobylina, Janem z Toszka i Janem z Oświęcimia rozsądzał sprawę zamieszek w Bursie Jerozolimskiej, wywołanych przez Mikołaja z Oleśnicy, a także jego występków przeciw rektorowi oraz prowizorowi wspomnianej bursy, za które wino-

Nota o śmierci Stanisława Kobylińskiego
w *Metryce* uniwersytetu
(B) rkps 258, s. 364)

wajca został skazany na kary pieniężne. Zgromadzenie ogólne profesorów uniwersyte-
tu w grudniu 1479 r. delegowało Stanisława Kobylińskiego wraz z profesorami Janem
Latoszyńskim, Arnolfem z Mierzyńca i Marcinem z Krajewic do załatwienia z kasz-
telanem krakowskim Jakubem z Dębna sprawy czynszu zapisanego na wsi Boturzyn
dla Bursy Ubogich. W 1482 r. zamienił on probostwo w Luborzycy na altarię Prze-
mienienia Pańskiego i Trzech św. Tomaszów w katedrze krakowskiej, ufundowaną
przez biskupa Tomasza Strzępińskiego, z którą był związany obowiązek prowadzenia
wykładów na Wydziale Prawa z *Liber Sextus* Bonifacego VIII i *Clementinae*. Wielolet-
nia działalność uniwersytecka Stanisława Kobylińskiego zaowocowała powołaniem go
w 1488 r. na stanowisko wicerektora, a w semestrze letnim następnego roku wyborem
na rektora wszechnicy.

Kariera kościelna Kobylińskiego była skromna. W 1456 r. został poświadczony
w źródłach jako kanonik kolegiaty św. Jerzego w Gnieźnie. Należał do bliskich współ-
pracowników biskupa krakowskiego Jana Lutka z Brzezia i pełnił w latach 1467–1469
funkcję sędziego dworu biskupiego. W lutym 1474 r. otrzymał kanonię w kolegia-
cie św. Jana Chrzciciela w Skalbmierzu. Był współfundatorem ołtarza Bożego Ciała
w kościele św. Anny, którą to fundację potwierdził biskup krakowski Jan Rzeszowski
w 1485 r. Ponadto doposażył altarię Bożego Ciała w kościele parafialnym św. An-
drzeja w Olkuszu nowym czynszem na żupach bocheńskich, zakupionym w 1485 r.,
i przejął prawo patronatu do tego beneficjum po zmarłym Stanisławie z Kobylina
(starszym). Po śmierci brata Sylwestra w 1473 r. sprawował przez wiele lat opiekę nad
czwórką jego dzieci.

Nie zostały dotychczas odkryte ani dzieła Kobylińskiego, ani informacje źródłowe
o jego bibliotece.

Zmarł w trakcie pełnienia urzędu rektora między 4 a 21 lipca 1489 r.

AR 1 wg indeksu; Bukowski Rachunki 2 s. 663–664, 681–684, 690–699, 702, 710, 712–713; CA
suppl. 1451–1460 s. 191–192 przyp. 1; Conc. Univ. nr 64, 65, 68, 79, 86, 87; M.D. Kowalski,
Stanisław z Kobylina młodszy, PSB, t. 42, Warszawa–Kraków 2003, s. 41–43; Pietrzyk Poczet s. 104.

Krzysztof Ożóg